

NYHEDSBREV NR. 17 Rio Mira, marts 2020

INDHOLD

1. Den aktuelle situation
2. Vandreturen i februar med afsæt i Quintaen
3. Værdierne bag foreningen Rio Mira
4. Portugisisk kunst og kultur
5. Portugisisk politik

DEN AKTUELLE SITUATION

Det forlyder, at Quintaen tager sig smuk ud i øjeblikket med forårsblomster og grøn slette. De sidste medlemmer, Karin (151) og Louise (170), har netop forladt Quintaen. De nåede hjem til Danmark i mandags. Dé, der troede, de skulle derned i marts – april, holder sig hjemme på udenrigsministeriets opfordring. Portugal er jo også ramt af coronavirus. I følge WHO er der nu registreret 330 smittede. Og i går har den portugisiske præsident Marcelo Rebelo Sousa besluttet at dekretere undtagelsestilstand i Portugal.

Forårets fællesmøde, der blev fastsat til lørdag den 18. april, bliver måske udskudt pga. corona-smittefaren. Vores formand Ole K. (201) har netop fortalt mig, at A-gruppen har aftalt at mødes 31.3. for at afklare situationen. Så det må vi afvente.

Jeg skal huske at fortælle, at når I igen kan rejse frit, vil der være mulighed for at bede Alzira og Luis om rengøring efter jer på Quintaen – det koster 20 euro, og du giver blot Luis besked om hvornår og hvor!

VANDRETUREN

- ved Marianne Ubbe (202)

Det er lidt surrealistisk... Nu har jeg sat mig ved tasterne, for et ord er jo et ord, og aftaler skal holdes. Jeg synes, at det er underligt nu midt i Coronakrisen sådan at skulle fortælle om min fantastiske vandretur i Portugal.

Inden jeg tog afsted på vandreturen arrangeret af fantastiske mennesker fra fællesskabet Rio Mira, blev jeg spurgt af min lokale motionsklub "Glamsbjerg motionsklub", om jeg ville skrive lidt til klubbens hjemmeside om turen. Jeg trak lidt på smilebåndet, da jeg jo hverken er den store motionist eller vandrer; men jeg siger jo sjældent nej, og inden jeg kom hjem fra Portugal, havde jeg også sagt ja til at skrive til Rio Miras nyhedsbrev om turen.

Og nu sidder jeg så her i selvvalgt isolation og føler mig på lige fod med alle andre berørt af naturens grumme kræfter – moder jord slår til, og vi skal lytte. Vi skal lytte og regulere vores adfærd på kort og lang sigt, så vi kan passe på hinanden og den jord, vi har til låns.

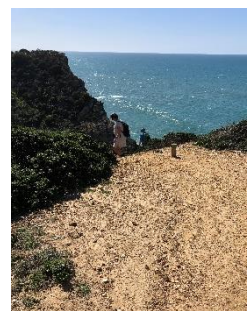
Menneskene og jorden viste sig fra sin smukkeste side på den vandretur, jeg var med på i Portugal. Vandreturen fandt sted i det sydvestlige område mellem Lissabon og Algarve.

Turen omhandlede vandring i fem dage. I løbet af de dage fik jeg indblik i, hvorledes Rota Vicentina vandreruterne er struktureret. Der er tale om tre forskellige kategorier, som alle er meget fint markerede i terrænet:

- Circular Routes (i alt 263 km.), som starter og slutter samme sted. Det kan være praktisk rent transportmæssigt, når chaufførerne er med på vandringen, eller når vandrerne ikke går med fuld oppakning.
- Historical Way (i alt 263 km.), som med sit navn fortæller, hvad fokus er udover at vandre.
- Fishermen's Trail (i alt 226 km.), som løber langs kystlinjen. Her går det op, ned og ligeud og fra tid til anden med sand under fødderne.

Ruterne har forskellige længder fra 3,5 km. – 33 km. Vi gik ca. 10 – 12 km. om dagen og afprøvede 3 af de fem sværhedsgrader, nemlig niveau 2,3 og 4.

Niveau 4 var en tur fra Zambujeira do Mar og sydpå af The Fishermen's Trail. Turen var fantastisk smuk og for mig så tilpas udfordrende, at jeg tænker, at jeg dropper niveau 5 ☺

Solen skinnede, landskabet forandrede sig hele tiden og storkene fløj om ørerne på os.

Forandrede landskabet sig? Nej, faktisk tror jeg ikke, at det er rigtigt; men hele tiden viste der sig et nyt naturscenarie af brusende Atlanterhavsvand, klipper i nye formationer og solens genspejling i vandet fra en lidt anden vinkel.

Jeg oplevede farvestrålende, smukke og blomstrende Hottentot kaktusser (gad vide om det er politisk korrekt at skrive sådan; men det navn kan jeg huske velvidende, at der må være en mere botanisk korrekt navngivelse). Figenkaktusser stod med frugter, som jeg ikke følte trang til at nærme mig. Duftende / lugtende Kamfertimian, blomstrende akacier, strandfigentræer, vilde lavendler i blomst og hvis jeg ellers kunne huske, hvad Kurt og Kim fortalte om den portugisiske botaniske verden – ja, så ville listen blive meget længere.

Storheden og skønheden var uendelig. Jeg kan kun anbefale alle, der har mulighed for at komme i nærheden af dette område at springe ud i dette fantastiske vandrelandskab.

To af dagene vandrede vi ud fra "Pensao das Dunas" en lille pension placeret i udkanten af byen Carrapateira i Algarvedistriktet. Om planlægningsgruppen havde været super dygtige eller smadder heldige, tror jeg, at de tre arrangører er i tvivl om; men jeg er ikke.

Planlægningsgruppens velforberedte tilgang, deres research og deres intuitive intelligens gjorde, at vi var landet på et fascinerende, tillidsbaseret og meget autentisk sted i Portugal. Min oplevelse er, at der er mange små og nærværende steder på disse breddegrader. Hver vandretur sluttede typisk på et lokalt, naturskønt eller autentisk sted, hvor jeg for min del nød een helst to kolde Sagres fra køleren. Øl smager mig så godt, når jeg kan nyde den i solen, i herligt selskab og ovenpå tilpas udfordrende fysisk aktivitet.

Der er sagt mange kloge ord, ja ligefrem skrevet bøger om det at gå. For nuværende er vi begrænsede i vores udfoldelsesmuligheder; men i skrivende stund er det stadig legitimt at gå en tur. "Så længe vi går, så går det nok", sagde en klog mand. I det ligger der, at dette at gå nok er en fysisk handling; men indlejret i den ligger et tempo, hvor hoved, krop og omgivelser kobler sig på hinanden. Når de tre dele hænger sammen, ja så skal det nok gå.

Så som sagerne står, kan jeg kun anbefale dig at tage den tid, det tager at gå.

Det kan noget, det der med at gå. Nogle arrangerer vandre- retreats.

Det behøver medlemmerne af Rio Mira ikke at melde sig til, for de har adgang til det hele, når de efter Coronakrisen besøger vores fælles farm Quinta do Bogalho.

Medlemmerne i Glamsbjerg Motion må også indtil videre nyde de hjemlige himmelstrøg; men er så privilegerede, at Krengerupskoven ligger uden for døren og venter.

Uanset hvad, så er foråret her, og det bliver også sommer.

Take care!

<https://rotavicentina.com/en/>

<http://rio-mira.dk/>

Venlig hilsen og tak
Marianne Ubbe

VÆRDISEMINAR

- ved Aase Rieck Sørensen (168)

Som I måske husker, blev der på efterårets fællesmøde 23.nov. 2019 nedsat en arbejdsgruppe, der skulle planlægge et medlemsseminar om foreningens værdier. Vi har holdt et par møder og vil gerne snakke med jer om form og indhold, inden vi sætter skibet i søen til efteråret. Det lægger vi op til på forårets fællesmøde, som vi udvider med 1-1½ times snak med jer.

Det har været sjovt at høre, hvorfor folk gik med i værdiseminar gruppen. Drivkraften til at melde sig var meget forskellig fra person til person:

- ønske om at være med i en ny gruppe
- fastholde den gode historie og skabe synlighed om værdierne i foreningen
- at evaluere hvordan det er gået med værdierne siden start i 1987
- afklare om der er 'nye behov', vi skal forholde os til
- finde måder at aktivere medlemmerne på, skabe fællesskab
- få flere unge med i foreningen
- stramme op om beslutningsprocesserne – ændre vedtægter, justere ansvar

De værdier, der blev smidt på bordet, var:

- Demokratiske processer
- Kollektiv adfærd – herunder kollektiv produktion
- Gennemsigtighed i beslutningsprocesser & klarhed over hvor ansvaret ligger
- Lytte fordomsfrit til andres udsagn
- Rummelighed – vilje til at bevæge sig
- Feriekollektiv versus arbejdskollektiv
- At yde efter evne og nyde efter behov
- Balance mellem tradition og fornyelse
- Tage sig godt af nye medlemmer
- Plads til fællesskab og plads til det individuelle

Vi regner med en god diskussion på det kommende fællesmøde, hvor vi giver et intro oplæg til diskussion i grupper. Hvorfor skal foreningen have en værdidiskussion? Opfører vi os i overensstemmelse med værdierne ? Er der områder der skal rettes til ? Hvilke værdier synes du foreningen skal have? Vi vil også snakke med jer om, I synes, at seminaret skal være 1 eller 2 dage i København med overnatning hos københavnere.

Værdiseminargruppen består af Marianne Agner (73), Claus Olsen (179), Hans Kristian Olsen (2), Vibeke Vindeløv (210), Nils Christensen (208), Aase Rieck Sørensen (168), Erling Krohn (57) og Poul Woetmann (197).

PORTUGISISK KUNST OG KULTUR

- ved Hugo Bai Andersen (177)

Jeg er blevet opmærksom på en journalist, forfatter og blog-skribent Bjarne Mouridsen, der for nylig er blevet udnævnt til honorær portugisisk konsul i dansk Region Syd. Han har blogs med navnene: Portugal – mit andet hjemland, Vin med Mouridsen, More than Wine.

Ham har jeg støttet mig til i følgende korte nyheder:

- **Portugisiske film i DK**

Cinamateket i København arrangerer med jævne mellemrum filmforevisninger i samarbejde med Portugals ambassade. Det giver herboende portugisere og alle andre interesserede mulighed for at se nogle film, som ellers desværre nok aldrig ville finde vej til Danmark – selv om nogle af dem faktisk kunne fortjene at blive vist på dansk tv. Det gælder f.eks. dokumentarfilmen "Alentejo, Alentejo" om den regionale sangform Cante Alentejano, som blev vist for nogle år siden, for blot at nævne et eksempel.

- **Portugisiske sangere**

Lula Pena er sanger, musiker, komponist og digter fra Lissabon. Hun skulle have optrådt i Danmark her i marts måned på Alice i København og i Musikhuset Dexter i Odense sammen med en dansk gruppe Vingefang. Koncerterne er aflyst, så nu må vi nøjes med at høre hende på youtube eller hjemmesiden <https://www.lulapena.com>

Márcia er en forholdsvis ny stemme, som debuterede i 2009 med EP'en "Márcia" <https://www.marcia.pt/>. Nu har hun fem albumudgivelser bag sig. Skal man sætte en genrebetegnelse på, må det være pop, men af den mere seriøse slags og med islæt af rock og singer-songwriter ligesom der er referencer til portugisisk folkemusik. Hendes nyeste hedder "Vai e Vem". Uddrag kan høres på Bjarne Mouridsens blog.

- **Portugisisk Litteratur**

I sidste nyhedsbrev omtalte vi forlaget Ørby, som udgiver portugisisk litteratur, især af Agustina Bessa-Luis, der døde i en høj alder sidste sommer.

I dette nyhedsbrev vil jeg nævne forlaget A Mock Book, på trods af navnet et dansk forlag, der lige har udgivet en ny bog af portugisisk litteratur vel nok betydeligste navn igennem tiderne: Fernando Pessoa, Den anarkistiske Bankier. Tidligere har forlaget udsendt "Rastløshedens Bog" af Pessoa.

Pessoa levede 1888-1935, udgav kun en bog i sin levetid, men efterlod sig et stort forfatterskab. Skrev under heteronymer, f.eks. Alvaro de Campos og Ricardo Reis. En del af hans værk er oversat til dansk af forfatteren Peter Poulsen.

PORTUGISISK POLITIK

- *uddrag af artikel i Berlingskeren 22.2. som Børge (188) sendte ind til redaktionen*

Under titlen "Portugals seje træk væk fra afgrundens rand er en europæisk succeshistorie" skriver Berlingskes Økonomiske redaktør, Ulrik Bie. Portugal har fået flere ben at stå på, den økonomiske vækst har været stabil de seneste år, og ledigheden er faldet. Mindstelønnen er blevet hævet med 26% siden 2015, og den ligger nu på 635 euro om måneden dvs. 4.740 kr. Ca. 20% af de portugisiske arbejdere ligger på mindstelønnen.

Flere unge gennemfører en uddannelse, og Portugal er blevet et attraktivt mål for biotekselskaber. Økonomien er drevet af stigende eksport, øgede investeringer og en markant stigning i turismen, som nu er den vigtigste industri. Udfordringen er at få rettet op på Portugals infrastruktur, som er meget nedslidt. Det gælder både hospitaler og uddannelsesinstitutioner.

.. håber ikke coronavirus vælter læsset.

19.marts 2020

Redaktion: Hugo Bai Andersen (177) og Aase Rieck Sørensen (168)

Deadline for bidrag til næste nyhedsbrev er 1. juni 2020, hvor vi formentlig ved lidt mere om hvordan verden står.

